

Seitsemän päivää ja seitsemän yötä isolla merellä

23.12.2017 6.00

Tyynenä päivänä Atlanti on kuin suvinen mökkijärven selkä, mutta tuulisella säällä puhuri tempaisee matkailijalta lakin päästä ja juomamukin kädestä.

TEKSTI JA KUVAT: SEPPO SIMOLA

Antiguan pääkaupungista St. Johnista kertyy merimatkaa Kap Verden Mindeloon hieman alle 4000 kilometriä. Kun matkaa taitetaan keskimäärin neljäntoista solmun nopeudella eli noin 25 kilometrin tuntivauhdilla, saa ylitykseen tarvittavan ajan selville jakolaskulla. Seitsemän päivää ja seitsemän yötä. Kurssimme on suoraan itään pohjoista seitsemättätoista leveyspiiriä pitkin. Matka alkaa.

Neljän valaan parvi sivuuttaa laivamme näköyhteyden päässä. Valaita on yleensä vaikea havaita, sillä ne käyvät pinnalla hengittämässä vain hetken. Hengityssuihku kuitenkin jää tuokioksi näkyviin.

Delfiinit pitävät hyppynäytöksiä laivan ympärillä. Lentokalat liitävät kymmeniä metrejä ja liitoevät hohtavat merta vasten sateenkaaren väreissä. Merilintuja liitelee Atlantin keskellä satunnaisesti. Fregattilintuja näkyy usein Karibian puoleisessa päässä rannikoiden läheisyydessä. Merikilpikonnakin voi joskus vilahtaa laivan vierellä, ja Kap Verden vesillä merestä voi ponnahtaa esiin miekkakala.

Muista laivoista saamme risteilyn aikana vähemmän havaintoja kuin merinisäkkäistä ja linnuista. Näköyhteyden päässä niitä ei kulje koko viikolla, mutta tutkan ruudulla joitakin ohikulkijoita näkyy. Kap Verdeä lähestyttäessä tutkajäljet lisääntyvät.

Rauhallisimmillaan Atlanti on kuin mökkijärven selkä suvisena sunnuntaiaamuna. Vallitseva tuuli on koillispasaati, joka itään purjehdittaessa puhalttaa vasemmalta etuviistosta yötä päivää. Aallonhuiput se saa vaahtoamaan, mutta kovia myrskyjä ei ole usein.

Seitsemän sekuntimetrin tuuli yhdistettynä kuuden sekuntimetrin ajoviimaan merkitsee jo melko navakkaa puhuria. Ylimmillä kansilla on syytä huolehtia irtotavaroista, kun astuu ulos. Atlantin aallot lienevät nielleet yhden jos toisenkin lippalakin ja juomamukin.

Leppeillä säillä maininki on suurempi keinuttaja kuin tuuli. Merkitsevä aallonkorkeus on maltilliset 2-3 metriä. Merisairaita kasvoja ei laivassamme näy. Jotkut ovat liimanneet meritautilaastarin korvansa taakse tai ripustaneet ranteeseensa akupunktiورانnekkeen. Suurimmat ongelmat keinunta aiheuttaa, kun suunnistaa buffet-lautanen kädessään pöytään. Sekin ongelma helpottuu, kun oppii tuntemaan aaltojen rytmin.

Auringonpalvonta ja meren ihailu eivät ole risteilyn ainoita ajanvietteitä, vaikka palaneita ihoja näkee laivalla usein. Alkumatkan naamiaisissa on merirosvojen yliedustus. Mahtaako synnä olle se, että viimeinen satama ennen Atlantin ylityksen alkua kanto merirosvoperinteitä, ja matkamuistomyymälät pursusivat alan rekvisiittaa. Vaan ovatpa naamiaisissa mukana myös **Uuno Turhapuro**, sekä pakolliset arabisheikit, intiaanitytöt, geishat ja jopa Kotkan Ryysy.

Laivalla on ohjattua liikuntaa aamujumpasta tanssikursseihin. Kuvataidekurssi huipentuu taidenäyttelyyn ja yleisöäänestykseen parhaasta teoksesta. Musiikin teemailtojen ja tanssiaisten lisäksi laivan orkesteri viihdyttää matkailijoita pitkin päivää joko kokonaisena tai mies ja soitin -periaatteella. Lisäksi on mahdollista katsella elokuvia ja televisiosarjoja. Luentoja ja keskusteluja on monista aiheista.

Jos ei halua hyödyntää laivan ohjelmatarjontaa, voi ajankulua keksiä itse. Avomerellä onnistuu hytissä hiljentyminen, ja lukemiseen on kerrankin aikaa. Matkapuhelin ei häiritse, sillä avomerellä ei ole kenttää. Viikossa ehtii palauttaa mieleen ajan, jolloin kännykkää tai sähköpostia ei ollut. Suomenkieliset uutissähkeet pyörivät hytin televisioruudulla, joten umpiossa ei laivalla tarvitse olla.

Itsenäistä tekemistä tarjoavat myös kirjasto, kuntosali ja aurinkotuolit. Monet rytmittävät auringonoton aktiviteettien mukaan: aamupäivällä kuunnellaan luentoja ja iltapäivällä otetaan aurinkoa. Myöhäisillassa viivähdetään kannella kuuta ja tähtiä katselemassa.

Hieronta- ja kauneudenhoitopalvelut ovat laivalla kysyttyjä, mutta suolahoitoja saa ilmaiseksi kannen pärskeissä. Karhea suolakuorrutus koristaa kaiteita, kansia ja kalusteita. Suola peittää myös aurinkolasit ja kameran linssin. Huulillakin maistuu meri.

Kiireetön saunominen on alkuillan kohokohta. Lauteilla vaihdetaan matkakuulumiset ja hikoillaan päivän aurinkorasvat iholta ennen iltakuntoon laittautumista. Plussan ansaitsee näköyhteys lauteilta merelle ja mahdollisuus vilvoitella parvekkeella meren velloessa alapuolella. Jos saunomisen malttaa viivyttää pimeän tuloon, saattaa aurinkokannen lepotuoleilla vilvoitellessaan katsella tähtikuvioita.

Yleisön pyynnöstä järjestetyn tähtikatsauksen olosuhteet ovat harmittavan kehnot. Taivas on puolipilvinen, eikä katselukantta voida riittävästi pimentää. Orion ja Otava erottuvat silti. Pohjantähti roikkuu oudon matalalla. Planeetoista erottuvat Venus ja Jupiter lähellä toisiaan. Toisessa suunnassa punertaa Mars. Yksinäinen satelliittiin kiittää taivaankannen halki.

Risteilyllä on aikaa tutustua myös miehistöön. Laivaa ajetaan neljän tunnin vuoroissa. Vahtivuoron jälkeen on kahdeksan tuntia vapaata. Kapteenilla ja yliperämiehellä ei ole omaa vahtivuoroa. Tutka tähyttää väsymättä, mutta pimeän aikana komentosillalla on perämiehen lisäksi tähyttäjä.

Komentosillan lisäksi konehuoneessa on jatkuva miehitys, ja myös laivan infopiste toimii yötä päivää. Henkilöstö jakautuu kolmeen osaan: kansi- ja konehenkilöstöön sekä hotelliosaston henkilökuntaan. Merenkulkualan opiskelijat ahertavat laivalla työharjoittelussa. Tällä kertaa mukana on kolme reipasta nuorta perehtymässä kansi- ja moottorimiehen töihin.

Juttuseuraa löytyy laivalta aina. Onnistunut plaseeraus tuo hauskaa seuraa illallispöytänsinkin. Gastronomiset nautinnot kuuluvat risteilyyn, ja á la carte -ravintola onkin tasokas sekä puitteiltaan että tarjonnaltaan. Buffet myy runsautta ja paikallisia herkuja. Nälkä taltutetaan myös bistron pizzoilla. Tarjonta on kohtuuhintaista, ja aamiaiset sekä teemaillalliset kuuluvat risteilyn hintaan.

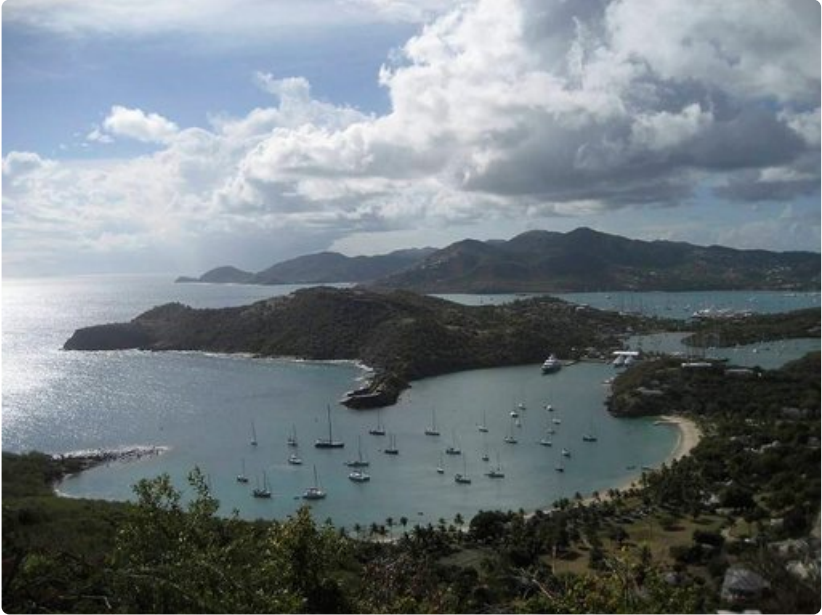
Meriviikon aikana nautitaan noutopöydästä kolme teemaillallista, joista viihdyttävän on 60-luvun illallinen yhdistettynä ajan hengen mukaiseen pukeutumiseen ja musiikkiohjelmaan. Ihmiset näkevät vaivaa pukeutuakseen. Kotoa on tuota hippiasuja, vanhoja rippipukuja ja minimekkoja, ja parhaat asut palkitaan.

Karibian pienissä pääkaupungeissa laiva saatiin yleensä keskustan tuntumaan.

Kolibrin puistokävelyllä ei ollut harvinaista.

Antigua on tarjonnut turvasataman. Atlantin ylittäjille vuosisatojen ajan.

60-luvun teemailtana herkutellaan ajan suosikkiruoilla. Alkuruokana nautitaan italiansalaattia, katkarapucocktailia, paahdoppaistia ja graavilohta. Pääruekana on wieninleike, kuha Walewska ja jo unohduksiin päässyt, pyttipannua muistuttava Rydbergin pihvi. Juustot kuuluivat asiaan ja jälkiruuiata riisivanukas maistuu herkulliselta. Juomakärrystä naukataan jaloviinaa, ja baarissakin lista noudattaa illan teemaa.

Matka Antiguailta Kap Verdeen kuluu kiireettömästi, mutta nopeasti. Viikko rannattomalla merellä on hetkessä ohi. Atlantin ylityksestä jää käteen kunniakirja. Missä olivat uuvuttavan pitkäveteiset päivät ja toivo pikaisesta perillepääsemisestä? Parasta oli nimenomaan kiireettömyys.

Vielä aidomman reititin saa rahtilaivalla, jossa varustamon järjestämän ohjelman sijaan elämyksiä tarjoaa vain rannaton meri ja avara taivas; Atlantti.

Näkemiin ja kiitos

Kristina KatarinaToimittajamme Seppo Simolan juttu tehtiin, kun kaikki oli vielä hyvin tai ainakin siltä matkailijasta tuntui. Yhtä hyvältä oli tuntunut useiden merimatkojen jälkeen, oltiinpa sitten Karibian kuumuudessa, Kanarian lämmössä, Välimeren leppeydessä tai muutamien satojen metrien päässä jääkarhuista Jäämeren uhkaavissa, mutta eksoottisissa maisemissa.

Laivalla oli aina Kristinan tunnelma, tuttu henkilökunta ja mutkaton palvelu. Illan juhlahetki oli pääsy kapteeni Mikko Partasen pöytään tai tervehtimään häntä siellä, missä hän sattui tulemaan vastaan. Hän ja laivan henkilökunta loivat matkailijalle turvallisen ilmapiirin, sillä risteilyllä oltiin sataprosenttisesti suomalaisten käsissä.

Nyt se kaikki on historiaa. Ainoa suomalainen varustamo maailman risteilyvesillä joutui luovuttamaan, ja kotkalainen laiva seilaa nyt vieraan lipun alla.

Kiitos Kristina Katarina ja Partaset, teitte monet suomalaiset onnellisiksi kaikkialla, missä sitten seilasimme.

JORMA AULA

matkailutoimittaja

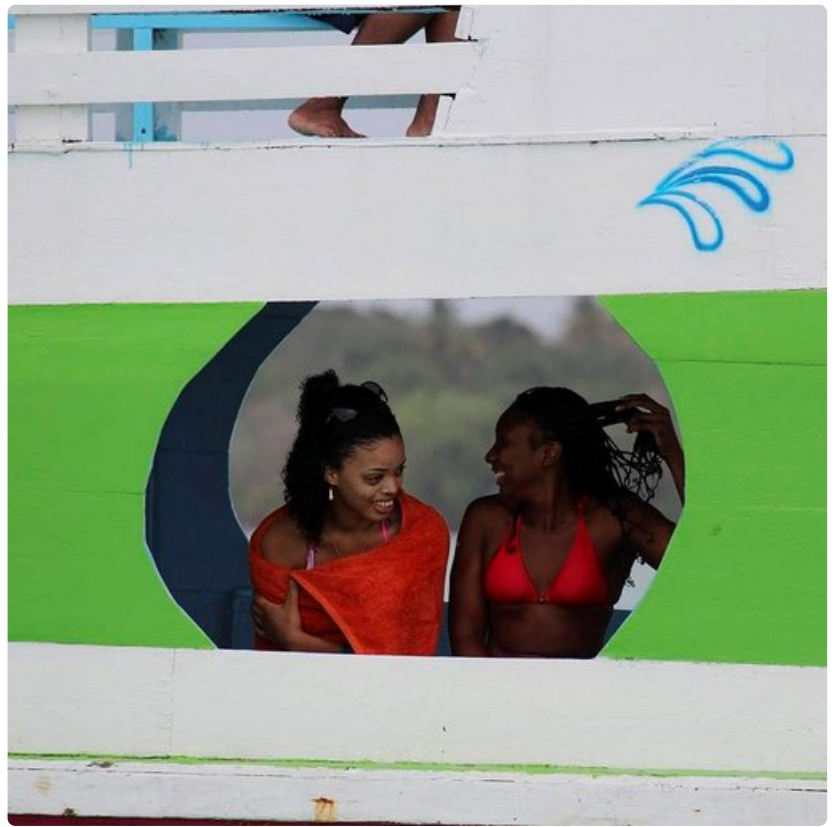
Laivalla vietettiin useita teemailtoja. 60-luku oli yksi teemoista.

Aurinkoisella peräkannella nautittiin meripäivistä lueskellen ja tarinoiden.

Teeman mukaan värikkäät noutopöydät johdattivat illan tunnelmaan.

Tobagon neitosia.

Grenadan pääkaupunki St. George's kylpee sunnuntaipäivän auringossa.

Meri ja kukat loistivat kilpaa auringonpaisteessa.

Clément'in rommiplantaasin ystävällinen henkilökunta Martiniquella tarjoili auliisti maistiaisia yhtiön tuotannosta.

Karibian sinisenmusta yö oli lämmin ja kostea.